णयोः ह्रस्वान्तोजुहोत्यादिः दीर्घान्तः क्रैयादिकश्च एजृकम्पे उत्पूर्व्वः एभ्यः प्रेरणञ्यन्तेभ्यः साहिसातीत्यादिना शः पारत्कतीरवत् इत्यस्य न ग्रहणं प्रेरणञ्यन्तैः साहचर्य्यात् अगेरिति प्रतिषेधेऽपि उदेजेः शः कृत्तद्धितसमासानामभिधानं नियामकमित्युक्तेः उर्म्मिस्तरङ्गे पीडायां वेगे सङ्गप्रकाशयोः। उत्कलठावस्त्रसङ्कोचकोषयोरपि कीर्त्तितेति विश्वः समूहेति जयमङ्गला ॥ ७८ ॥

ददैर्दुष्खस्य मादृग्भ्यो धायैरामोदमुत्तमं। लिम्पैरिव तनोर्व्वातैश्चेतयः स्याज्ज्वलोन कः ॥ ७९ ॥

ददैरित्यादि। वातैर्ददैः दुःखस्य दुःखं ददद्भिः केभ्योमादृग्भ्यः अस्मादृशेभ्योविरहिभ्यः त्यदादिषुदृशइति क्विन् दृद्दृशवतुष्विति आकारः धायैरामोदमुत्तमं आमोदं प्रियासङ्गमेन हर्षं यावत् विरहिभ्योदत्तस्य दुःखस्य धायैः पोषकैरित्यर्थः उत्तममिति क्रियाविशेषणं उत्तममामोदं धायैः कुसुमानां परिमलं धारयद्भिरिति व्याख्याने अनित्यत्वात् कृत्प्रयोगे कर्म्मषष्ठ्यभावः लिम्पैरिव तनोः शरीरं लिम्पद्भिरिव वातैर्हेतुभिः कोनाम विरहाग्निना यश्चेतयमानः ज्वालाज्वलन्नग्निरिव न स्यात् किन्तु भवेदेवेति भावः ददैर्धायैरिति श्याद्व्यधेति आकारान्तलक्षणे शे प्राप्ते ददातिदधात्योरिति शाणौभवतः शे आतोलोपः णेतुयुक् लिम्पश्चेतयइति अनुपसर्गादिति शः ज्वलइति ज्वलिति कशन्तेभ्योणइति णस्य विकल्पपचाद्यच् ॥ ७९ ॥

ज०म०